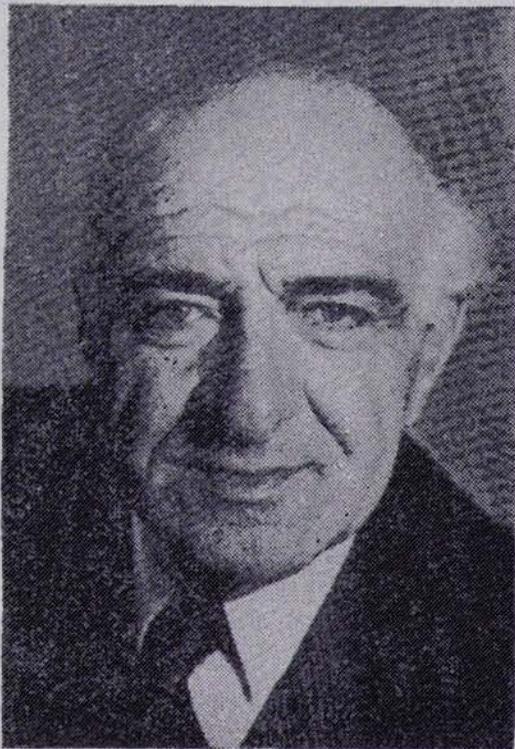

Հ Ր Ա Ջ Յ Ա Ն Ե Ր Ս Ի Ս Յ Ա Ն

(1895—1961)

Նոյեմբերի 6-ին, երկուշաբթի, Երևանի իր բնակարանում, երկարատև և ծանր հիվանդությունից հետո վախճանվեց հայ բեմի շնորհալի արքան, ՍՍՌՄ ժողովրդական արտիստ, հայ ժողովրդի տաղանդավոր զավակ, դերասան Հրաչյա Ներսիսյանը։

Հայ թատրոնն ու կինոարվեստը ունեցան մեծ և անփոխարինելի կորուստ։

Հրաչյա Ներսիսյանը ծնվել է 1895 թվականին Նիկոմիդիայում, Կոստանդնուպոլսի մոտ։ Բեմի սերը նրան երիտասարդ հասակում մղում է դեպի թատրոն։

1922 թվականին Հրաչյա Ներսիսյանը իր ուղեներից ընդմիջտ թոթափում է պանդխտու-

թյան փոշին, վերադառնում է Հայրենիք և համարձակորեն ոտք դնում վերածնված Հայրենի հողում հայ բեմի վրա և այնուհետև տարվում է բեմական արվեստով և ընդմիջտ նվիրվում է հայ բեմին։

Հրաչյա Ներսիսյանը հայ բեմի մեծատաղանդ վարպետների հուլյի մեջ, Ադամյանի, Սիրանուշի, Աբելյանի, Փափազյանի կողքին իր առանձնահատուկ տեղն ունի։

Հայ բեմի սքանչելի վարպետը անցել է ռլայն, բազմակողմանի և փառավոր ճանապարհ։ Մոտ քառասուն տարի հայ բեմի վրա փայլատակել է նրա մարդկային կենսահաստատ արվեստը, այնտեղ նա բարձրացել և իր հետ օարձրացրել է թատրոնը և դարձել բեմի սքանչելի վարպետ։

Հուժկու բեմական տաղանդի տեր, առինքնող, վերացնող, ոգեշնչող արվեստագետ էր նա։ Հայ թատրոնի պատմության մեջ անմոռանալի պիտի մնան նրա ստեղծած բեմական կերպարները անզուգական դերակատարմամբ—Օթելլո, Ֆալստաֆ, Բերսենե, Ժադով, Պլատոն Կրեչետ, Էլիզբարով, Պաղտասար աղբար, Գեորգ Մարգարտունի, Վահրամ Պահլավունի, Դավիթ-Բեկ, Ռուստամ, Պեպո, Մեք-Գրեգորի և ուրիշ շատեր։

Հրաչյա Ներսիսյանը 40 տարի իր բացառիկ տաղանդով նվիրվել է թատրոնին։

Մեծատաղանդ վարպետը արժանացել էր պետական բարձր շքանշանների։ Նա ջերմ, հայրենասեր, հիանալի մարդ էր, սիրող ու համեստ ընկեր, ազնիվ բարեկամ։

Հայրենի կառավարությունը նրա կուրճը զարդարել էր Լենինի և Պատվո նշան շքանշաններով ու մեդալներով և նրան շնորհել ՍՍՌՄ ժողովրդական արտիստի կոչում։

Հրաչյա Ներսիսյանի թաղումը կատարվեց նոյեմբերի 10-ին։ Մեծ դերասանի աճյունը ամփոփվեց Քաղաքային պանթեոնում, Կոմիտասի անվան զբոսայգում։

Փառք նրա հիշատակին։

Մեծ արվեստագետի անունն ու հիշատակը հավետ կապրեն հայ ժողովրդի սրտում։

